بسم الله الرحمن الرحيم

୧୮ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୭ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପା ବ୍ୟତୀତ ମଣିଷ ନିଜ ଅନ୍ତରର ସ୍ୱାର୍ଥପରାୟଣତାର କୀଟକୁ କଦାପି ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ, ନା ଏକେଶ୍ୱରବାଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିପାରିବ । ଯେ ନିଜ ଭାଇର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥାଏ, ଯେ ସନ୍ଧି ପ୍ରତି ପାଦ (ଆଗକୁ) ବଢାଇନଥାଏ, ଯେ (ପାରସ୍ପରିକ) ଶତ୍ରୁତାର ଅନ୍ତ କରିନଥାଏ, ସେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସମର୍ଥକ ନୁହେଁ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ନିଜ ପୁସ୍ତକ କିଶ୍ତି ନୁହ୍‌ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚାହୁଁଛନ୍ତି କି ତୁମେ ନିଜ ଭିତରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପ୍ଳବ ଆଣ । ସେ ତୁମଠାରୁ ଏକ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାପରେ ସେ ତୁମକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିବେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ତୁମେ ପରସ୍ପର ସହ ଶିଘ୍ର ସନ୍ଧି କର ଓ ନିଜ ଭାଇର ଦୋଷ କ୍ଷମା କର କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ଅଟେ ସେ ଯେ ନିଜ ଭାଇ ସହ ସନ୍ଧି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥାଏ । ସେ କଟାଯିବ କାରଣ ସେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅଟେ । ଆପଣ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରୁ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ କାମନା ପୂରଣର ବଶଃବର୍ତୀ ହେବା ବର୍ଜନ କରବା ସହିତ ପାରସ୍ପରିକ ରାଗରୁଷା ଦୂର କର । ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ପରି ନତମସ୍ତକ ରୁହ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ । ଦେଖ କାମାନା ପୂରଣର ବଶଃବର୍ତୀ ହେବା ତ୍ୟାଗ କର କାରଣ ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରକୁ ତୁମକୁ ଡ଼କା ଯାଉଛି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି (କଦାପି) ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ସେ ଯେ ନିଜ ଭାଇର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିଥାଏ । ଏହି ପକ୍ତିଂଟିକୁ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷଣ ଓ ଦରସ୍‌ରେ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାଉ । ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ପରି ନତମସ୍ତକ ରହିବା ଏପରି ଅଟେ ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ଅଧିକାଂଶ ଅହେମଦି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଗତ ସପ୍ତାହରେ ମୁଁ କଜା(ଇସଲାମୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ) ଓ ପାରସ୍ପରିକ ଝଗଡ଼ା ଯୋଗୁଁ ମକଦ୍ଦମାର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କଥା କହିଥିଲି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ଏହି ଶବ୍ଦ ଯାହାକି ଆପଣ ନିଜ ଶିକ୍ଷାରେ ସାମିଲ କରିଛନ୍ତି, ଆପଣ ନିଜ ମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଆଶା ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତର ହୃଦୟରେ ଦରଦ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ କିଶ୍ତି ନୁହ୍‌ର ତାଲିମ୍ (ଶିକ୍ଷା) ଭାଗଟି ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଠ କରିଥାଏ ସେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇଉଠିଥାଏ । ତଥାପି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେ, କ୍ଷମା ଦେବା ଓ ସନ୍ଧି ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ହାତର ଖାତିର୍ କରିନଥାନ୍ତି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କହିଛନ୍ତି ସେ କଟାଯିବ, ଆଗକୁ ଆପଣ କହିଛନ୍ତି ମନ୍ଦ ଅଟେ ସେ ଯେ ଜିଦ୍‌ଖୋର ସ୍ୱଭାବି ଅଟେ ଏବଂ କାହରିକୁ କ୍ଷମା ଦେଇନଥାଏ । ସୁତରାଂ ଯେ ଜିଦ୍‌ଖୋର ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବହୁତ ବଡ଼ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେମାନେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତ କରି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥାନ୍ତି କି ଆମେ ବିଭ୍ରାଟ ଓ ବିଶୃଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ନାହୁଁ, ଶାରୀରିକ ଉତେଜନାରୁ ନିବୃତ ରହିବୁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟପାର୍ଶ୍ୱରେ ସନ୍ଧି କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇନଥାନ୍ତି । ତେବେ କ'ଣ ଏମାନେ ବୟତର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ ନକରି ସେଥିରୁ ଦୂରେଇଯାଉ ନାହାନ୍ତି । ଆପଣ ଏକଦା କହିଲେ ଆମ ଜମାଅତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବଳ କଥାରେ ଓ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଆପଣ ବେଶ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କହିଛନ୍ତି କି ବୟତର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ ନକରିବାଯାଏ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ରାଜି କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଏବଂ ସନ୍ଧି ତଥା ମିମାଂସା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଆପଣ ନିଜ ଅବସ୍ଥାର ନକ୍ସା ଟାଣି ତଥା ନିଜ ଅସାଧାରଣ ସାହସ, ପୁଣି ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କରିବା ଆଚରଣର ପରିପ୍ରକାଶ କରିକୁହନ୍ତି- ମୁଁ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ ଯଦି କେହି ମୋତେ ସହସ୍ର ଥର ଦଜ୍ଜାଲ୍ ଓ କଜ୍ଜାବ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀ) କହି ମୋର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହ ସନ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ତେବେ ମୋ ହୃଦୟରେ ତାହା ପ୍ରତି କଦାପି ଏହି ଭାବନା ଆସିନଥାଏ ଓ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ କି ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କ'ଣ କହିଥିଲା ଓ ମୋ ସହ କିଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା । ପୁଣି ଆପଣ ଆମ୍ଭକୁ ଉପଦେଶ ପୂର୍ବକ କୁହନ୍ତି ମୋର ଦୁଇଟି କଥା ମନେରଖ **ପ୍ରଥମ** ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର **ଦ୍ୱିତୀୟ** ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ସହ ଏଭଳି ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଯେପରି ନିଜ ସହ କରୁଅଛ । ଯଦି କାହାରି ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଭୁଲ କିମ୍ବା ଅପକର୍ମ ହୁଏ ତେବେ

ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଅ ନା କି ତାହା ସହ କଠୋର ଆଚରଣ କରି ଈର୍ଷାପରାୟଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୁର୍ତରେ ଏକଥା ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆଜିର ଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଭ୍ରାଟ ଓ ବିଶୃଙ୍ଖଳାର ବଜାର ଗରମ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେ କି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତ କରି ତାଙ୍କ ଘରର ଚାରି କାନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛେ କି ସେ ଆମକୁ ଏହି ବିଭ୍ରାଟ ଓ ବିଶୃଙ୍ଖଳାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମ୍ଭେ ସେତେବେଳେ ଏସବୁରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବା ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତି ମୁହୁର୍ତରେ ଆମ ହୃଦୟରେ ଏହି ଭାବନା ରହିବ କି ଆମେ ଅନ୍ୟ ସହ ମାମଲା କଲାବେଳେ ନମ୍ର ଓ ସନ୍ଧିର ଭିତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ନଚେତ୍ ଆମ କଥା କେବଳ କଥାରେ ସୀମିତ ରହିଯିବ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ସହାନୁଭୂତି ଓ ସନ୍ଧି ଏପରି ଆଚରଣ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆପଣାଇବାକୁ ଆମକୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ବାରମ୍ବାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ହଦିସରେ ଦରଜ ଅଛି **ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ କୁହନ୍ତି ବଳବାନ ସେ ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟକୁ କଚାଡ଼ି ତଳେ ପକାଇ ଦିଏ ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବଳବାନ ସେ ଯେ କ୍ରୋଧ ସମୟରେ ନିଜ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରକ୍ଷା କରେ ।** ଅତଃ ଏହା ଜଣେ ମୋମିନ୍‌ର ସୁଗୁଣ କି ସେ ଏଭଳି ଉତମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ କ୍ରୋଧ ସମୟରେ ନିଜ ଉପରେ (ପୂର୍ଣ୍ଣ) Control ରଖିଥାଏ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- *ଆମ ଜମାଅତ ପାଇଁ ବଳବାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବରଂ ଏଭଳି ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯେ ନିଜର ଚରିତ୍ରରେ (ଉତମ) ପରିବର୍ତନ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବେ ।* ଏହା ସତ୍ୟସିଦ୍ଧ ଯେ ପ୍ରକୃତ ବୀର ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେ ନୁହେଁ ଯେ ପାହାଡ଼କୁ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ କରିଦିଏ । ନା, ନା ପ୍ରକୃତ ବୀର ସେ ଯେ ନିଜ ଚରିତ୍ରରେ ସୁଧାର କରିବାରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖିଥାଏ । ସୁତରାଂ ମନେରଖ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାହାସ ଓ ଶକ୍ତି (ଉତମ) ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରିବାରେ ବିନିଯୋଗ କର କାରଣ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ବୀରତ୍ୱ । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅତଏବ ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ଏକଦା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କହିଲେ- ମୁଁ ମନେକରୁଅଛି କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦ ପ୍ରବୃତିକୁ ବର୍ଜନ କରି ଉତମ ଚରିତ୍ରକୁ ଆପଣାଇଥାଏ ତାହା ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଚମତ୍କାର ଅଟେ । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଉତମ ଚରିତ୍ର ହାସଲ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଚମତ୍କାର ଅଟେ । ଲୋକେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥାନ୍ତି (ମିର୍ଜା ସାହେବଙ୍କର) ବୟତ କରି ତୁମେ କି ଚମତ୍କାର କଲ । ସେମାନଙ୍କୁ ଉତର ଦିଅ ଆମେ ଉତମ ଚରିତ୍ର ଆପଣାଇବା ଓ ମନ୍ଦ ପ୍ରବୃତି ତ୍ୟାଗ କରିବାର ଚମତ୍କାର କରି ଦେଖାଇଲୁ । ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସ୍ୱାର୍ଥପରାୟଣ ଭାବନା ତ୍ୟାଗ କରି ନମ୍ରତା ଓ ଶିଷ୍ଟାଚାରକୁ ଆପଣାଏ ତେବେ ତାହା ହିଁ ତା'ର ଚମତ୍କାର (କରିବା) ଅଟେ । ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ବା ଚମତ୍କାରୀ ପୁରୁଷ ହେବାକୁ ନଚାହେଁ । ଯଦି ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ କୌଣସି ଚମତ୍କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥାଏ ତେବେ ତାହା ଏହି (ଚରିତ୍ର ପରିବର୍ତନର) ଚମତ୍କାର ଓ ବିପ୍ଳବ ଅଟେ । ଯାହାକି ତୁମକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଅର୍ଥାତ ମନ୍ଦ ପ୍ରବୃତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଉତମ ଆଚରଣକୁ ଆପଣାଇବା । ହଜୁର ଆ.ସ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ମଣିଷ ନିଜ ଚରିତ୍ରର ସୁଧାର କରିବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ଏହା ଏପରି ଚମତ୍କାର ଯାହାର ପ୍ରଭାବ କଦାପି ଦୂରିଭୂତ ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ତାହାର ଉପକାରିତା ଦୂରଦୂରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥାଏ । ମୋମିନ୍ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କି ସେ ସୃଷ୍ଟି ଓ ସ୍ରଷ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଚମତ୍କାର ହୋଇଯାଉ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଅନେକ ମଦ୍ୟପ ଓ ଲମ୍ପଟ ଏପରି ଥାନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଅଦଭୂତପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିନଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉତମ ଚରିତ୍ର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁଯାଇଥାଏ ।

ଯଦି ମଣିଷ ନିଜ ଭିତରେ ସ୍ୱାର୍ଥପରାୟଣତା ଓ କାମନାର ବଶଃବର୍ତୀ ହେବାର କୀଟକୁ କାଢି ଫିଙ୍ଗିନଦିଏ ତେବେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଆସ୍ଥା ଆସିନଥାଏ । ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟିକରଣ କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଅସଲ କଥା ହେଲା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପା ବ୍ୟତୀତ ସେହି କୀଟ ମଣିଷ ଭିତରୁ ବାହାରି ନଥାଏ । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁକ୍ଷ୍ମ କୀଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ମଣିଷର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି ଓ ଅନିଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ କାମନା ପୂରଣର ବଶଃବର୍ତୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିନଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସୀମା ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଏଭଳି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଜ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିନଥାନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ କି ସେମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତ କିମ୍ବା ଅଜ୍ଞାନ ଅଟନ୍ତି ବରଂ ସହସ୍ର ମୌଲବି ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସାଧୁ ସନ୍ଥ ବୋଲାଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି

ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଆପଣ କୁହନ୍ତି- ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ତ ଅସଲ ବୀରତ୍ୱ । ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନୀ, ଯଦ୍ୱାରା ପାରସ୍ପରିକ ମତଭେଦ ବଢିଥାଏ ଏବଂ ସହସ୍ର (ଲୋକଙ୍କ) ହତ୍ୟା ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ଭାଇ ଅନ୍ୟ ଜଣର ଅଧିକାର ଆତ୍ମସାତ କରିଥାଏ, ସେହିପରି ସେହି କାରଣରୁ ଜଣକ ଦ୍ୱାରା ସହସ୍ର ଅପକର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଓ ପ୍ରତି ମୁହୁର୍ତ୍ତରେ ଏଭଳି ଘଟିଥାଏ କି ଲୋକେ ଏଭଳି ମାଧ୍ୟମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବସିଥାନ୍ତି କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମାତ୍ର ଏକ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କିମ୍ୱା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଥିବା ଅଙ୍ଗ ପରି ରହିଯାଇଥାନ୍ତି । ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଥାନ୍ତି ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରକୃତ ଭାବାର୍ଥକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମିଛ କହିଥାନ୍ତି କି କ'ଣ ଆମେ ମୁସଲମାନ ନାହୁଁ ଆମେ କଲମା ପଢୁ ନାହୁଁ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖଦ ଯେ ସେମାନେ ବୁଝିନେଇଛନ୍ତି ଯେ ମାତ୍ର କଲମା ପାଠ କରିବା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଦୃଢ ଉକ୍ତିରେ କହୁଅଛି କି ଯଦି ଜଣେ କଲମା ତୟବାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଜାଣିନିଏ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକରେ ତେବେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି କରିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅଦଭୁତପୂର୍ଣ୍ଣ ରହସ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ପାଇପାରିବ । ଅନେକ ଲୋକ ମୋ ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସ୍ୱୀକାର ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦୁଃଖର ସହିତ କହୁଛି ଯେ, (ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତି । ଯେ ନିଜ ଭାଇର ଅଧିକାର ମାରେ କିମ୍ୱା ଆତ୍ମସାତ କରେ କିମ୍ୱା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନ୍ଦକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହିଥାଏ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବି ନାହିଁ ଯେ ସେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଛି । ଯେ ନିଜ ଭାଇର ଅଧିକାର ନଷ୍ଟ କରେ ଓ ଆତ୍ମସାତ କରେ ସେ କଦାପି **ଲାଇଲାହା ଇଲ୍‌ଲ୍ଲାଃ**ର ସ୍ୱୀକାରକାରୀ ହୋଇପାରେ ନା । କାରଣ ଏହା ଏକ ଏପରି ପୁରସ୍କାର ଯାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲାପରେ ମଣିଷ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ଭିତରେ ଦ୍ୱେଷ, ଈର୍ଷା, ଲୋକଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦିର ପ୍ରତିମା ବାକି ରହିନଥାଏ ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିଥାଏ । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେତେବେଳେ ଆସିଥାଏ ଓ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ତା'ର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଗର୍ବ, ସ୍ୱାର୍ଥପରାୟଣତା ଲୋକଦେଖାଣିଆପଣ, ଈର୍ଷା, ଚୁଗୁଲି, ଶତ୍ରୁତା, ଲୋଭ, ଅପକର୍ମ, ପ୍ରତିଶୃତି ଭଙ୍ଗ କରିବା ଆଦି ଦୂର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଅତଏବ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ କେବଳ କହିଦେଲେ କି ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱୀକର କରୁଅଛୁ, କୌଣସି ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥାଏ । ଦେଖ ଜଣେ ମୁହଁରୁ କଲମା ପଢିବା ପରେ ଯଦି ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ବିପରୀତ କଥା ଦେଖେ ତେବେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କ୍ରୋଧ ଓ ବିରକ୍ତି (ଆଚରଣକୁ) ନିଜର ଈଶ୍ୱର କରିନେଇଥାଏ । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ସୁତରାଂ ସାରମର୍ମ ଏହି କି ଯେ, ମଣିଷ ନିଜ ଅଭ୍ୟନ୍ତରର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ କାମନାର ବଶଃବର୍ତୀ ହେବାର କୀଟକୁ କଦାପି ବାହର କରିପାରିବ ନାହିଁ କେବଳ **ଲାଇଲାହା ଇଲ୍‌ଲ୍ଲାଃ**ର ସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ ଜଣେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ହୋଇଯାଇନଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଓ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ ମଣିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଯଦି ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସ୍ୱୀକାର କର ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କର ତେବେ ସାଂସାରିକ ବାହାନା ଓ ଆଳରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକର ଅଧିକାର ମାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯେ ନିଜ ଭାଇର ଅଧିକାର ତାହାକୁ ଫେରାଇନଥାଏ, ଯେ ସନ୍ଧି ପ୍ରତିଗୋଡ଼ ବଢାଇନଥାଏ, ଯେ ପାରସ୍ପରିକ ଶତ୍ରୁତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ୍ ପକାଇନଥାଏ ସେ କଦାପି ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ହୋଇନଥାଏ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟର ଏହା ହିଁ ସାରାଂଶ ଅଟେ । ଏହା ଏପରି ତଥ୍ୟ ଯେ, ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ବୁଝିନେବା ତେବେ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ସନ୍ଧିର ଭିତିସ୍ଥାପନ କରିଦେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟର ଅଧିକାର ଫେରସ୍ତ କରିବାରେ କଦାପି ପଛଘୁଂଚା ଦେବା ନାହିଁ ।

ସୁତରାଂ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟକୁ ବୁଝି ନିଜର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଚେତ୍ ମୁହଁରୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଘୋଷଣା କରି ଅମଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହାର ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଆମକୁ ନିଜ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଚିନ୍ତିତ ହେବାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ନିଃସନ୍ଦେହ ସନ୍ଧି କରିବା ଏକ ଉଚ୍ଚମାନର ଆଚରଣ ଏବଂ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କୁହନ୍ତି- **ଓ୍ୱ ଅସ୍‌ଲିହୁ ଜାତା ବୈନକୁମ୍** ଅର୍ଥାତ ପରସ୍ପରର ସଂଶୋଧନ କର । **ଓ୍ୱ ଅସ୍‌ଲିହ୍ ଖୈର** ସନ୍ଧି ସର୍ବୋତମ ଅଟେ । **ଓ୍ୱ ଇନ୍ ଜନାହୁ ଲିସ୍ ସଲ୍‌ମି ଫଜନହ୍ ଲହା** ଅର୍ଥାତ ଯଦି ସେମାନେ ସନ୍ଧି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅ । ପୁଣି ଅଲ୍ଲାଃ କୁହନ୍ତି **ଓ୍ୱ ଇବାଦୁର୍ ରହ୍‌ମାନିଲ୍ ଲଜିନା ୟମ୍‌ସୁନା ଅଲ୍ଲ ଅର୍‌ଜିହଓ୍ୱନା** ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭକ୍ତ ସେହିମାନେ ଯେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଚାଲନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ **ଓ୍ୱ ଇଜା ମର୍‌ରୁ ବିଲ୍ ଲଗ୍‌ଓ୍ୱି ମର୍‌ରୁ କିରାମା** ଅର୍ଥାତ ଏବଂ ନିରର୍ଥକ ବିଷୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ (ସେମାନେ) ଭଦ୍ର ଭାବେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

ହଜୁର ଆ.ସ ଏହି ପଙ୍କ୍ତିଂକୁ ଚୟନ କଲେ **ଇଦ୍‌ଫା ବିଲ୍ ଲତି ହିୟା ଅହ୍‌ସନୁ ଫାଇଜାଲ୍ ଲଜି ବୈନକା ଓ୍ୱ ବୈନହୁ**

ଅଦାଓ୍ୱତୁନ୍ କାଅନ୍ନହୁ ଓ୍ୱଲିୟୁନ୍ ହମିମ୍ ଅର୍ଥାତ ତୁମେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟର ଉତର ଅତି ଉତମ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଦିଅ । ଯାହାଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା ସେ ତୁମ୍ଭର ଉତମ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଏହି ଜମାଅତ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ (ତୁମ) ଜିଭ, କାନ, ଅଖି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗରେ ଈଶ୍ୱର ଭୟ ପ୍ରବେଶ କରିଯିବା ଅଟେ । ଈଶ୍ୱର ଭୟର ପ୍ରକାଶ ମଣିଷର ବାହ୍ୟ ଓ ଆଭ୍ୟନ୍ତରରେ ବିରାଜିତ ରହି ଉତମ ଚରିତ୍ରର ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ ଅଯଥା କ୍ରୋଧ ଓ ଉତ୍ୟକ୍ତ ହେବା ଯେପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉନଥିବ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି କି ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ବିରାଜିତ ରହିଛି । ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଘୃଣା ଭାବନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହ ଝଗଡ଼ା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଜମାଅତ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ମୁଁ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି, ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଗାଳି କରନ୍ତି ତେବେ ନିରବ ରହିଲେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ସୁଧାର ଚରିତ୍ରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଆବଶ୍ୟକ କି ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ତରବିୟତ୍ କରିବାରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଉତମ ମାର୍ଗ ଏହି କି ଯେ ଯଦି କେହି କାହାର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ଦରଦ୍‌ର ସହିତ ଦୁଆ କରିବା କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାହାର ସୁଧାର କରିଦିଅନ୍ତୁ । ହୃଦୟରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ବିତୃଷ୍ଣା ଭାବନାକୁ କଦାପି ବଢିବାକୁ ଦେବା ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପସନ୍ଦ କରିନଥାନ୍ତି କି ଦୟା, କ୍ଷମା ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପରି ଉତମ ଗୁଣ ସ୍ଥାନରେ ହିଂସ୍ର (ଭାବନା) ବସା ବାନ୍ଧୁ । ଯଦି ତୁମେ ଏହି ଉତମ ଗୁଣମାନରେ ଉନ୍ନତି କରିଚାଲ ତେବେ ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିନେବ ।

ହଜୁର ଆ.ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଉପଦେଶ ପୂର୍ବକ କହିଛନ୍ତି- ଯଦି (ତୁମେ) ମୋ ସହ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିଛ ଓ ମୋ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ହେବାର ଘୋଷଣା କରୁଛ ତେବେ ତୁମକୁ ଉତମ ଚରିତ୍ର ଆପଣାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବିଭ୍ରାଟରୁ ନିବୃତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ ନିଜ ମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟ ପବିତ୍ର କର, ମାନବିକତା (ଗୁଣ)ରେ ଉନ୍ନତି କର, ଦୁଃଖିଜନଙ୍କ ସହ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କର, ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ସନ୍ଧିକୁ ବିସ୍ତାର କର ଏସବୁ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିବ । ଆପଣ କହିଲେ ସୁତରାଂ ଉଠ ଏବଂ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜର ଉତମ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ରାଜି କର ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ମୁଁ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଉପଦେଶ ଦେଉଛି କି ମନ୍ଦ କର୍ମରୁ ନିବୃତ ରୁହ । ମାନବ ଜାତି ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କର । ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଦ୍ୱେଷ ଓ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତାରୁ ପବିତ୍ର କର, ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଯିବ । କିଭଳି ଅପବିତ୍ର ଓ ଦୂଷିତ ଅଟେ ସେହି ଧର୍ମ ଯେଉଁଥିରେ ମାନବ ଜାତି ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିର ଶିକ୍ଷା ନାହିଁ ଏବଂ କିଭଳି ଅପବିତ୍ର ଅଟେ ସେହି ମାର୍ଗ ଯାହକି ଅନ୍ତରର ଦ୍ୱେଷ ରୂପକ କଣ୍ଟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି । ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯେ କି ମୋ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ଏପରି ହୁଅ ନାହିଁ । ତୁମେ ଚିନ୍ତା କର ଧାର୍ମିକ ହେବାରେ କ'ଣ ହାସଲ ହୋଇଥାଏ । କ'ଣ ଏହି କି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବା । ନା, ବରଂ (ମଣିଷ) ଧାର୍ମିକ ଏଥିପାଇଁ ହୁଏ କି ସେ ଏପରି ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ ଯାହା ଅଲ୍ଲାଃ ଚାହାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗୁଣ ନିଜ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ବାଦଦେଇ ଉକ୍ତ ଜୀବନ କାହରିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥାଏ, ନା କଦାଚିତ୍ ହୋଇପାରିବ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖାତିର୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କର ଯଦ୍ୱାରା ଆକଶରୁ ତୁମ ଉପରେ ଦୟା (ବର୍ଷଣ) ହେବ । *ଆସ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ଏପରି ମାର୍ଗର ସନ୍ଧାନ ଦେଉଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମର ପ୍ରକାଶ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବ । ତାହା ଏହି କି ଯେ, ତୁମେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ନିରର୍ଥକ, ମନ୍ଦ, ଈର୍ଷା ଆଦିକୁ ବର୍ଜନ କରି ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜିଯାଅ ଏବଂ ତତ୍ ସହିତ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପବିତ୍ରତା ଲାଭ କର ।* ଏହା ହିଁ ସେହି ମାର୍ଗ ଯେଉଁଠାରେ ପହଂଚି ତୁମେ ଚମତ୍କାର ଦେଖାଇବା ସହିତ ତୁମର ଦୁଆ ସ୍ୱୀକାର ହେବ ଏବଂ ତୁମ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେବଦୂତମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ୍ଭକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ହଜୁର ଆ.ସଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳ କରି ମାନବ ଜାତି ସହ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ସନ୍ଧିର ଭିତି ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରକୃତ ଭାବାର୍ଥ ବୁଝିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବା । ସମାଜରେ ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ସହିତ ସାଂସାରିକ କାମନାର ବଶଃବର୍ତୀ ହେବା ପରିବର୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟିତ ରହିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବା ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

18th August 2017